

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/483/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613206243
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7613206243.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu CD Consulting, s.r.o., IČO: XXXXXXXX, so sídlom v Prahe, Politických vězňů č. 1272/21, Nové Město, Česká republika, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: XXXXXXXX, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej P. W., A.. X.XX.XXXX, W.I. Q. X., N. Č.. XXX/XX, o zaplatenie 341 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 24.8.2015 č.k. 1C/252/2013-96 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28.9.2016 č.k. 1C/252/2013-131 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žaloby ohľadne zmenkového úroku nad 0,06 % denne, v tejto zamietavej časti rozsudok z r u š u j e a konanie zastavuje.

V prevyšujúcom zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania rozsudok p o t v r d z u j e.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“) domáhal zaplatenia zmenkovej sumy 341 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 391 eur od 14.8.2010 do 10.3.2011, čo predstavuje sumu 204,30 eura, zo sumy 341 eur od 11.3.2011 do zaplatenia, 6 % ročného úroku zo sumy 391 eur od 28.10.2010 do 10.3.2011, čo predstavuje 8,64 eura a zo sumy 341 eur od 11.3.2011 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 1,30 eura a náhrady trov konania a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že v súlade s pokynom Krajského súdu v Košiciach v uznesení zo dňa 29.4.2015 č.k. 1Co/167/2014-76, ktorým zrušil jeho rozsudok zo dňa 27.1.2014 č.k. 1C/252/2013-34 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, doručil žalovanej prílohu III podľa článku 5 ods. 2 a 3 Nariadenia, pripojil exekučný spis Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 10Er/220/2011 a vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom žalovaná uviedla, že so žalobou nesúhlasí, pretože síce podpísala zmluvu o úvere, avšak nebola oboznámená so všeobecnými podmienkami úveru a ani dohoda o vyplnení zmenky s ňou nebola dojednaná individuálne.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia zo žalobcom predloženej zmenky, vystavenej žalovanou k číslu zmluvy XXXXXXXXXX v Poprade dňa 8.7.2009 s textom: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: XX XXX XXX, Pribinova 25, 811 09

Bratislava sumu dvestodevät'desiatštyri eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 14.8.2010, splatné: POHOTOVOSŤ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, s doložkou „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“ s tým, že na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na žalobcu. Z exekučného spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 10Er/220/2011 súd zistil, že spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o. ako oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie proti žalovanej pre vymoženie istiny 341 eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. SR/13584/10 zo dňa 26.4.2011, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. istinu 391 eur, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy od 14.8.2010 do zaplattenia a zákonného úroku 6 % ročne z dlžnej sumy od 28.10.2010 do zaplattenia, a to vychádzajúc zo zmluvy o úvere č. 705300011 uzatvorenej medzi oprávnenou a žalovanou dňa 8.7.2009, na základe ktorej sa žalovaná úver poskytnutý jej vo výške 250 eur zaviazala vrátiť v 12 mesačných splátkach po 41 eur, navýšený o poplatok vo výške 242 eur ako i zo zmenky vystavenej žalovanou dňa 8.7.2009, ktorú oprávnená vyplnila dňa 23.10.2010 na základe dohody o vyplnení zmenky. Zistil tiež, že exekučný súd uznesením žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol s odôvodnením, že išlo o spotrebiteľský úver obsahujúci neprijateľné zmluvné podmienky a rozhodcovským rozsudkom bola žalovaná zaviazaná na právom nepovolené a dobrým mravom odporujúce plnenie, pričom dohoda o vyplnení zmenky, ktorá bola súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru bola uzatvorená na úkor žalovanej spotrebiteľky v rozpore s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaná podpísala blankozmenku, nemohla následne žiadnym spôsobom ovplyvniť, resp. namietať sumu v nej uvedenú. Dodal, že v konaní nebolo preukázané, že dohoda o vyplnení zmenky bola individuálne dojednaná.

4. Po právnom posúdení sporu podľa článku 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 až 3, 5, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 39 Občianskeho zákonníka, § 5a ods. 1 písm. b), § 29b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, uzavrel, že nároku žalobcu na plnenie z predloženej zmenky nie je možné vyhovieť, nakoľko zmenka bola vyplnená na základe dohody o vyplnení zmenky obsiahnutej v článku 17 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktorá nebola so žalovanou individuálne dojednaná a ktorá je v rozpore s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka, lebo bola dohodnutá jednoznačne na úkor žalovanej spotrebiteľky, ktorá podpisom blankozmenky, nemohla následne žiadnym spôsobom ovplyvniť, resp. namietať sumu v nej uvedenú. Z uvedeného vyvodil, že z dôvodu neplatnosti dohody o vyplnení zmenky predchodcoví žalobcu nevzniklo právo na vyplnenie zmenky, a teda ani právo na plnenie z takto vyplnenej zmenky a žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože vo veci nebol úspešný a žalovaná si trovy konania neuplatnila.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., § 205 ods. 2 písm. b) a f) O.s.p. a navrhol rozsudok zmeniť tak, že súd návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. Namietať, že súd vykonal dokazovanie listinami, pričom účastníci takéto dokazovanie nenavrhl. Podľa žalobcu súd mal vychádzať len zo skutočností tvrdených sporovými stranami a vykonať len dôkazy nimi navrhnuté a ak žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, voči forme a obsahu ktorej zo strany žalovanej neboli vznesené žiadne námietky, neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci a neboli splnené podmienky pre vykonanie iných dôkazov než navrhnutých účastníkmi konania v zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p.. Doplnil, že v prejednávanej spore súd mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky, lebo predpokladom vydania rozsudku bolo výlučne predloženie originálu zmenky a žalovaná mohla vzniesť námietky voči zmenke na základe článku 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia, a ak tak neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté vzhľadom na uplatnenie koncentračnej zásady v zmysle Nariadenia, nakoľko súd sám nemôže vznášať voči zmenke námietky za žalovanú. Žalobca súdu vytkol, že z vlastnej iniciatívy vykonal dokazovanie preukazujúce charakter žalovanej ako spotrebiteľa, hoci je majiteľom platnej zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu a žalovaná sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedomáhala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala. Doplnil, že i keď je zmenka samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy, ktorú nie je možné podmieňovať

inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené, prvoinštančný súd ignoroval ust. § 17 zákona 191/1950 Sb. a fakt, že žalovaná vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jej vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky a keďže tak nemôže urobiť sama žalovaná, tým menej tak môže urobiť súd. Pokiaľ aj žalovaná vznesie námietky, je na nej, aby ich oprávnenosť preukázala. Žalobca nesúhlasil ani so záverom súdu, že dohoda o vyplňacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných (správne spotrebiteľských - poznámka odvolacieho súdu) úverov, a to tvrdiac, že zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka, limitoval len výšku zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia a nelimitoval použitie iba istého druhu zmeniek, a teda pripustil akékoľvek zmenky, doložky a aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Z uvedeného je zrejmé, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, keďže právna úprava explicitne pripúšťala používanie blanko zmeniek. V závere žalobca konštatoval, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je prekvapivé.

7. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadрила.

8. Žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 22.12.2015 zobral svoju žalobu späť v časti uplatneného zmenkového úroku, a to nad sumu 0,06 % denne späť.

9. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Podľa prechodných ustanovení tohto zákona uvedených v § 470 ods. 1 ak nie je uvedené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. S poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby po rozhodnutí súdu prvej inštancie odvolací súd v súlade s ust. § 370 ods. 1 CSP pripustil čiastočné späťvzatie žaloby, v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastavil.

11. V zostávajúcej časti odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Správne rozhodol, ak žalobu zamietol.

13. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby v podstate na závere, že dohoda o vyplnení zmenky, obsiahnutá vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná, na jej základe nemohlo preto dôjsť k vyplneniu zmenky a následne ani nemohlo z takto vyplnenej zmenky (na základe neplatnej zmenkovej dohody) vzniknúť právo na akékoľvek plnenie. Z neplatnej dohody nie je preto možné priznať žalobou uplatnené zmenkové nároky.

14. S týmto záverom sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v tomto smere poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd uvádza nasledovné: Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledujúcom znení:

I/ Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci

vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

16. Stanovisko je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

17. Z vyššie citovaného stanoviska vyplýva, že ak vystaviteľom zmenky je spotrebiteľ, čo nepochybne bolo preukázané aj v prejednávanej veci, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená, v danom prípade zákon č. 258/2001 Z.z..

18. Takto postupoval aj súd prvej inštancie, keď po zistení, že žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súčasťou ktorej je aj dohoda o vyplnení zmenky (článok 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru), skúmal (ne)platnosť tejto dohody o vyplňovacom práve z hľadiska jej súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch a správne uzavrel, že obsah dohody o vyplnení zmenky žalovaná nemohla ovplyvniť a ani konkrétne znenie nebolo so žalovanou ako spotrebiteľom individuálne dojednané. Dohoda o vyplnení zmenky spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pre nezohľadnenie práv spotrebiteľa a umožnenie vymáhať plnenie bez posudzovania náležitostí zmluvy o úvere v zmysle spotrebiteľských predpisov. Práva uplatnené z takejto zmenky sú uplatnené v rozpore so zákonom i s dobrými mravmi, a preto ich nemožno žalobcovi priznať.

19. K ďalším odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

20. Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci, ak ich vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

21. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že účastníci (strany sporu) sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak o tom, ktoré z označených dôkazov budú vykonané, rozhodne súd. Nejde pritom o svojvoľu súdu, ale o zabezpečenie hospodárnosti a efektívnosti súdneho konania, t.j. vykonávanie dôkazov na preukázanie skutočností, ktoré sú relevantné z hľadiska rozhodnutia vo veci. Okrem dôkazov navrhnutých stranami môže súd vykonať aj iné dôkazy, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd teda nie je obmedzený pri vykonávaní dôkazov iba možnosťou vykonať dôkazy navrhnuté stranami, ale môže vykonať aj ďalšie dôkazy, ak je to pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné a tieto si môže zabezpečiť aj sám.

22. V prejednávanej veci bol takýto postup nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci, pričom Občiansky súdny poriadok (od 1.7.2016 Civilný sporový poriadok) je subsidiárne využiteľný aj v prípade konaní podľa Nariadenia a postup súdu podľa § 120 ods. 1 tretej vety O.s.p. bol teda dôvodný. Vychádzajúc z citovaného stanoviska č. 93/2015 v bode I.1 bolo povinnosťou súdu vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci ex offo zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Vzhľadom na vedomosť súdu z iného súdneho konania, že žalobcom predložená zmenka zabezpečuje nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, postupoval súd prvej inštancie v súlade s ust. § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď si zabezpečil listinné dôkazy, z

ktorých mohol posúdiť jednak platnosť úkonu, v ktorom má nárok základ (úverovej zmluvy), ale aj platnosť samotnej dohody o vyplňovacom práve, ktorá bola podkladom pre vyplnenie zmenky ako dôkazu predkladaného žalobcom na preukázanie svojho nároku. Keďže súd na základe vykonaného dokazovania spoľahlivo zistil, že na strane žalovaného ide o spotrebiteľa, poskytol žalovanému ex offio ochranu, keď žalobou uplatnený nárok skúmal aj z hľadiska jeho (ne)súladu s normami na ochranu spotrebiteľa, a ak za tým účelom vykonal dôkazy, ktoré strany nenavrhl, nemožno mu vytýkať porušenie práva na spravodlivý proces.

23. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku, podľa ktorej súd prvej inštancie nerešpektoval ust. § 17 zákona č. 191/1950 Sb. a v ktorej žalobca vytýkal súdu, že hoci sama žalovaná nemohla vzniesť kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, urobil tak súd sám, odvolací súd uvádza, že rigidná aplikácia ust. § 17 zákona č. 191/1950 Sb. by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. § 17 citovaného zákona obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinností na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný. V prípade záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok, či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany príslušnej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity (viď odôvodnenie vyššie citovaného stanoviska č. 93/2015). Princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ (právo patrí bdelym) v spotrebiteľských veciach totiž v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Uvedené opakovane skonštatoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (uznesenie zo 16. januára 2013 sp. zn. 6MCdo/9/2012, z 21. marca 2012 sp. zn. 6Cdo/1/2012 a uznesenie sp. zn. 5Cdo/61/2012). Správne súd prvej inštancie v danom spore ex offio skúmal prijateľnosť zmluvných podmienok. Aj podľa záverov rozsudku Európskeho súdneho dvora sp. zn. C-419/2001 zo 14.3.2013 (Česká sporiteľňa, a.s. proti Geraldovi Feichterovi) i v prípade, že sa jedná o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je povinnosťou súdu skúmať postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, pričom ani samotné ust. § 17 zákona č. 191/1950 Sb. výslovne nezakazuje, aby súd na kauzálne námietky prihliadal ex offio. Neustanovuje výslovne, kto a aké námietky uplatňovať môže, ale len kedy ich uplatňovať nemôže (Kovářík Z.: Zákon směneční a šekový. Komentář, C.H.BECK 2014, str. 96). Napokon ani samotné Nariadenie neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by zakazovalo alebo neumožňovalo súdu skúmať kauzálne vzťahy, na ktorých krytie je zmenka určená. Článok 7 ods. 3 Nariadenia hovorí, že súd v prípade pasivity žalovaného „vydá rozsudok“ nehovorí, že žalobe musí vyhovieť. V slovenskom právnom poriadku navyše platí ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., ktoré ukladá orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

24. Z uvedeného plynie, že nič nebránilo súdu, aby ex offio skúmal, či základom zmenky je spotrebiteľská zmluva a či táto zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

25. Pre úplnosť možno doplniť, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu je účinný zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým sa zmenil a doplnil aj zákon č. 191/1950 Sb. zmenkový a šekový v znení zákona č. 659/2007 Z.z. a č. 492/2009 Z.z..

26. Podľa ust. § 17 ods. 2 zákona č. 191/1950 Sb. v znení zákona č. 438/2015 Z.z. v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky, sa z úradnej povinnosti prihliada na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa ods. 1 ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

27. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v prípade tzv. spotrebiteľských zmienok povinnosťou súdu je ex offio prihliadať na námietky, ktoré by mohol vzniesť spotrebiteľ, a to aj v prípade, že sa ich sám nedovoľáva. Táto povinnosť súdu je výslovne zákonom upravená, pričom vyššie citované ustanovenie

má procesnoprávny charakter, lebo upravuje procesnú činnosť súdu a vzťahuje sa teda aj na konania začaté na súde pred účinnosťou novely zákona č. 438/2015 Z.z. vzhľadom na chýbajúce prechodné ustanovenia zákona č. 438/2015 Z.z. k úprave účinnej od 23.12.2015.

28. K odvolacej námietke žalobcu o prekvapivosti napadnutého rozsudku vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok nebol žalovaným popretý odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že už z uznesenia Krajského súdu v Košiciach v tejto veci zo dňa 9.7.2013 č.k. 2NCb/237/2013-17, ktorým súd rozhodoval o námietke nepríslušnosti, vyplýva povinnosť súdu posudzovať platnosť zmenky aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a prednostne posudzovať uplatnený nárok podľa spotrebiteľského práva. Už z tohto uznesenia žalobcovi bolo teda zrejmé, že ním uplatnený nárok sa nebude posudzovať iba podľa zákona zmenkového a šekového, ale aj podľa noriem na ochranu spotrebiteľa a tento záver vyplynul aj z uznesenia Krajského súdu v Košiciach v uznesení zo dňa 29.4.2015 č.k. 1Co/167/2014-76 a v ďalšom konaní žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým súdom vykonaným dôkazom vrátane tých, ktoré si súd sám zabezpečil za účelom súdneho prieskumu uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s normami na ochranu spotrebiteľa. Okrem toho žalobca mal možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom na pojednávaní dňa 24.8.2015, na ktoré bol riadne a včas predvolaný a z neúčasti na ktorom sa ospravedlnil, pričom nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie.

29. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane správneho výroku o trovách konania. Čiastočné späťvzatie žaloby v časti príslušenstva nemá vplyv na trovy konania.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, 2 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnej žalovanej trovy konania nevznikli, preto odvolací súd stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje

sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1, 2 CSP). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).